

Varernes Art og deres Pris. Det viser sig, at der i København og Købstæderne er for 1,900,000 Kr. almindelig Brændevin og Akvavit, og man maa da gaa ud fra, at der er for omtrent 3 Mill. Kr. i hele Landet af disse Varer.

Man har ment, at naar der ikke foregik nogen indenlandsk Produktion af Spiritus, og naar Tilførselen fra Udlandet praktisk talt ogsaa var standset, vilde en saadan Beholdning af disse Varer undergaa en overordentlig stor Værdistigning. Man er endvidere gaaet ud fra, at de tilfældige Ejere eller Besiddere af disse Varer derved vilde vinde en enorm, ogsaa en enormt urimelig Fordel, og man har derfor fundet det rettest, at Staten tog som Skatteemne den Værdistigning, der her vilde finde Sted. Hertil kommer, at naar Spiritusproduktionen standses her til Lands, mister Staten sin Indtægt af Spiritusafgiften, som, hvad jeg nylig nævned, paa Finanslovsforslaget er opgjort til 6,680,000 Kr., og som for de første 11 Maaneder af indeværende Finansaar har givet 6,2 Mill. Kr. Endelig kan man vente, at Statens Indtægt vil være i høj Grad svindende, medens dens Udgift vil være i høj stigende. Dette Spørgsmaal skal jeg vende tilbage til under Finanslovsforslagets Behandling og finder ikke Anledning til her at fordybe mig deri.

Nu er det vel klart, at der fra mange Sider vil mangle Sympati overfor dette Afgiftsforslag, at der i de forskellige Partier vil være forskellige Meninger derom, og at baade gamle Læresætninger og gamle Principper — velbegrundede Læresætninger og Principper — vil rejse sig derimod. Men overfor dette maa jeg henvisse til, at vi i Virkeligheden staar under Tegnet af en Verdensomvæltning, ikke mindst af økonomisk Art, og at det ikke kan nytte at gøre disse Læresætninger og Principper gældende overfor det Nødvendighedens meget haarde Tryk, som allerede nu hviler over os, og som ogsaa i Fremtiden muligvis, desværre sandsynligvis, vil komme til at hvile over os. Det er dernæst ogsaa forstaaeligt, at man — foruden at der paa forskellige Hold i Partierne vil næres Uvillie mod et saadant Lovforslag — ogsaa vil anstille Betragtninger over, om man ikke kunde gaa videre ad denne Vej til saadanne Varer, som ikke er indbefattede under dette Lovforslag, nemlig til Vin og Øl. Men jeg maa sige, at der foreligger store Vanskeligheder med Hensyn til begge disse Varer, Vanskeligheder, som for den ene Sorts Ved-

kommende ogsaa kan være af international Art, og som for den anden Sorts vil berøre Spørgsmaalet om Arbejdsløshed. Men hvad dette Spørgsmaal angaar, som allerede viser sig meget truende, er der i dette Lovforslag indføjet en Bestemmelse om, at hvad der indvindes ud over den paa Finanslovsforslaget anslaaede Spiritusafgift, skal anvendes til at afhjælpe Trang opstaaet ved Arbejdsløshed. Paa hvilken Maade denne Trang skal afhjælpes, kan imidlertid kun fastsættes ved særlig Lov og vedkommer altsaa ikke dette Lovforslag direkte, det fastslaas kun, at Staten maa være sig den Opgave bevidst, som den stilles overfor i den kommende Tid, hvor Arbejdsløsheden utvivlsomt vil være stigende: i det Omfang, som Forholdene nødvendigt kræver, at skride til Afhjælpning af saadan opstaaet Trang.

Hermed skal jeg anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling. Jeg kan paa en vis Maade sige, at den velvillige Behandling er sikret i Forvejen, da Lovforslaget, som sagt, er kendt af alle Partier. Det har været gjort til Genstand for omhyggelig Overvejelse, som ogsaa, tror jeg, har sat sit Præg paa det, saa at det er, ogsaa i praktisk Henseende, forsvarligt bygget.

Naar jeg — desværre — maa tillade mig at anmode det høje Ting og den høje Rigsdag om hurtig Behandling af Lovforslaget, er det ikke mindst af Hensyn til den fuldkommen lovlige Handel, der foregaar med de her omhandlede Varer, og til, at man ikke i Øjeblikket skal lægge Erhvervet og Arbejdet større Hindringer i Vejen, end man er nødt til. Jeg skal, som sagt, tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag er omdelte.

Man gik dernæst til den første Sag paa Dagsordenen:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingsmaaden af Forslag til Rigsdagsbeslutning angaaende den mellem Danmark, Sverige og Norge under 22. Februar 1917 afsluttede Tillægsartikel til Montkonventionen af 27. Maj 1873 og Tillægskonventionen af 16. Oktober 1875.

Formanden: Mit Forslag gaar, som alt meddelt, ud paa, at Forslaget til Rigsdagsbeslutning undergives to Behandlinger